

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА УСТАНОВА
„ІНСТИТУТ ДЕРМАТОЛОГІЇ ТА ВЕНЕРОЛОГІЇ НАМН УКРАЇНИ”**

Робоча програма навчальної дисципліни

«ПРОБЛЕМИ СНІДУ»

Рівень вищої освіти: третій (освітньо-науковий) рівень

Ступінь, що присвоюється: доктор філософії

Галузь знань: 22 Охорона здоров'я

Спеціальність: 222 Медицина

Спеціалізація: «Шкірні та венеричні хвороби»

Тип дисципліни: вибіркова

Викладач: Бондаренко Гліб Михайлович, доктор медичних наук, професор,
лікар - дерматовенеролог вищої категорії, завідувач відділу інфекцій, що
передаються статевим шляхом «ІДВ НАМН У».

Анотація: Навчальна дисципліна «Проблеми СНІДу» вивчається здобувачами наукового ступеня доктор філософії упродовж першого року навчання. Дисципліна націлена на поглиблене вивчення етіологічних та патогенетичних факторів виникнення ВІЛ-інфекції та СНІДу, подальшого клінічного перебігу захворювання, набуття знань щодо диференційної діагностики.

Робоча програма навчальної дисципліни складена на підставі Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сучасні методи діагностики, лікування та профілактики ВІЛ-інфекції та СНІДу.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Місце дисципліни в навчальному процесі

Дана програма є частиною освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії з циклу вибіркових навчальних дисциплін за вибором аспіранта. Програма дисципліни складається з 12 годин лекційного матеріалу, 30 годин практичних занять, 10 годин семінарів, 38 годин самостійної роботи. Всього – 90 годин (3 кредити ЄКТС).

1.2. Мета навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни з сучасних методів діагностики, лікування та профілактики ВІЛ-інфекції та СНІДу є глибинне оволодіння знаннями для якісного виконання оригінального наукового дослідження та формування професійних навичок та вмінь.

1.3. Основні завдання навчальної дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни є здобуття глибинних знань щодо ВІЛ-інфекції та СНІДу, поглиблене вивчення етіологічних та патогенетичних факторів виникнення, подальшого клінічного перебігу, набуття знань щодо диференційної діагностики захворювань, вивчення сучасних принципів та методів лікування хворих.

1.4. Вимоги до знань та вмінь

Аспіранти повинні

Знати:

Етіологію, патогенез, чинники розвитку, класифікацію, клінічні прояви та перебіг, комплексну терапію ВІЛ-інфекції; сучасні підходи й методи до виконання міждисциплінарних наукових досліджень.

Вміти:

Проводити консультування, обстеження, діагностику, призначати терапію пацієнтам.

Використовувати сучасні досягнення науки і техніки при проведенні діагностичного пошуку та визначенні мети і завдань наукового дослідження.

1.5. Система контролю знань

Атестація знань аспірантів здійснюється шляхом усної співбесіди з зарахуванням заліку.

2. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план навчальної дисципліни

№	Назва теми	Кількість годин			
		лекції	семінари	практ. заняття	самост. робота
1.	Епідеміологія ВІЛ-інфекції	2	2	6	7
2.	Патогенез ВІЛ-інфекції	3	2	6	8
3.	Клініка ВІЛ/СНІД	3	2	6	8
4.	Діагностика ВІЛ-інфекції	2	2	6	7
5.	Лікування хворих на ВІЛ-інфекцію	2	2	6	8
	Разом	12	10	30	38
	Усього	90			

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин – 3 кредити ЄКТС.

3. Критерії оцінювання успішності аспірантів

Успішність засвоєння дисципліни оцінюється за 100-бальною шкалою, яка складається з поточного контролю теоретичної підготовки, самостійної роботи та результатів підсумкового модульного контролю, який проводиться на останньому занятті. Поточний контроль засвоєння тем здійснюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей шляхом усного опитування. До підсумкового контролю допускаються здобувачі, які відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття та набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Формою підсумкового контролю успішності навчання є залік, що проводиться усно.

Методи поточного контролю:

Оцінювання успішності вивчення кожної теми дисципліни виконується за традиційною 4-х бальною шкалою.

Значення оцінки **«відмінно»**: аспірант виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Значення оцінки **«добре»**: аспірант вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна.

Значення оцінки **«задовільно»**: аспірант відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Значення оцінки «незадовільно»: аспірант володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

До підсумкової атестації допускаються лише ті аспіранти, які не мають академічної заборгованості і мають середній бал за поточну навчальну діяльність не менше 3,00.

Форми і методи підсумкового контролю: Формою підсумкового контролю знань з навчальної дисципліни є залік.

Середній бал за дисципліну переводиться в традиційну оцінку з дисципліни за 4-бальною шкалою і розцінюється як співвідношення цього середнього арифметичного до проценту засвоєння необхідного об'єму знань з даного предмету.

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	Відмінно
82-89	B	Добре
74-81	C	
64-73	D	Задовільно
60-63	E	
35-59	FX	Незадовільно
1-34	F	

3. Рекомендована література

1. Бартлетт Д., Талант Д., Фал П. Клинические аспекты ВИЧ-инфекции. М. 2012. 528 с.
2. Глобальный информационный бюллетень ЮНЭЙДС Женева, 2019. 8с.
3. Епідемія ВІЛ серед уразливих груп в Україні: огляд вторинних даних / А. Бойко та ін.. К.: Агентство США з міжнародного розвитку, 2013. 100 с.
4. Зведене керівництво з використання антиретровірусних препаратів для лікування і профілактики ВІЛ-інфекції. Рекомендації з позиції охорони здоров'я. ВООЗ, 2013. 273 с.
5. Мавров Г.І. Щербакова Ю.В., Іващенко Л.В. Механізми передачі вірусу імунодефіциту людини статевим шляхом: концепції запобігання. Дерматологія та венерологія. 2016. № 3(73). С.29-51.
6. Мавров Г.І. Щербакова Ю.В., Ярошенко М.О. Біомедичні технології у стриманні поширення ВІЧ та інших збудників інфекцій, що передаються статевим шляхом (огляд літератури, частина 1). Дерматологія та венерологія. 2017. № 2(76). С.16-26.
7. Мавров Г.І. Щербакова Ю.В., Ярошенко М.О. Біомедичні технології у стриманні поширення ВІЧ та інших збудників інфекцій, що передаються статевим шляхом (огляд літератури, частина 2). Дерматологія та венерологія. 2017. №3(77). С.8-17.

8. Serial cervicovaginal exposures with replication-deficient SIVsm induce higher dendritic cell (pDC) and CD4+ T-cell infiltrates not associated with prevention but a more severe SIVmac251 infection of rhesus macaques. SA Abdulhaqq, MI Martinez, G, Kang at al. *J Acquir Immune Defic Syndr*. 2014. 65(4). P.405-13.
9. Anderson DJ, Le Grand R. Cell-Associated HIV Mucosal Transmission: The Neglected Pathway. *J Infect Dis*. 2014. Vol. 210. P.606–S608.
10. Arenzana-Seisdedos F. SDF-1/CXCL12: A Chemokine in the Life Cycle of HIV. *Front Immunol*. 2015. 6:256 doi:10.3389/fimmu.2015.00256.
11. Selection bias at the heterosexual HIV-1 transmission bottleneck. JM Carlson, M. Schaefer at al. *Science*. 2014. 345(6193): Available from: [http://doi: 10.1126/science.1254031](http://doi:10.1126/science.1254031).
12. Consolidated guidelines on HIV Testing services: 5Cs: Consent, Confidentiality, Counselling, Correct results and Connection 2015 / World Health Organization. Geneva: WHO, 2015. 192 p.
13. Deleage C, Turkbey B, Estes JD. Imaging lymphoid tissues in nonhuman primates to understand SIV pathogenesis and persistence. *Curr Opin Virol*. 2016. 19. P.77-84.
14. Defining HIV and SIV Reservoirs in Lymphoid Tissues. / Deleage C. at al. *Pathog Immun*. 2016. Vol.1(1). P.68-106.
15. B cell follicle sanctuary permits persistent productive simian immunodeficiency virus infection in elite controllers. / Fukazawa Y, Lum R. at al. *Nature Medicine*. 2015. Vol. 21 P.132–139. doi.org/10.1038/nm.3781.
16. Semen lactoferrin promotes CCL20 production by epithelial cells: Involvement in HIV transmission. Lourenço AG at al. *World J Virol*. 2014. Vol. 3(2). P.11-17.
17. Munawar A., Singh S. Human Herpesviruses as Copathogens of HIV Infection, Their Role in HIV Transmission, and Disease Progression. *J. Lab. Physicians*. 2016. Vol. 8, No. 1. P. 5-18.
18. A significant productive in vivo infection of resting cells with simian immunodeficiency virus in a macaque with AIDS / B. Pahar at al. *J Med Primatol*. 2017. Vol. 46(2). P.59-62. doi: 10.1111/jmp.12252.
19. Estimating per-act HIV transmission risk: a systematic review / Patel P. at al. *AIDS*. 2014. 28(10). P.1509-19.
20. Policy brief: Consolidated guidelines on the use of antiretroviral drugs for treating and preventing HIV infection. What's new. WHO. Geneva, 2015. 20 p.
21. Comparative analysis of SIV-specific cellular immune responses induced by different vaccine platforms in rhesus macaques. / Valentin A at al. *Clin Immunol*. 2014. 155(1). P.91-107. doi: [10.1016/j.clim.2014.09.005](https://doi.org/10.1016/j.clim.2014.09.005).
22. Workowski K.A., Bolan G. Sexually Transmitted Diseases Treatment Guidelines, WHO, 2014. 270 p.